

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Tdo/39/2013
Identifikačné číslo spisu: 2211010322
Dátum vydania rozhodnutia: 06.08.2013
Meno a priezvisko: JUDr. Peter Krajčovič
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2013:2211010322.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Krajčoviča a sudcov JUDr. Libora Duľu a JUDr. René Štepánika v trestnej veci proti obvinenému V. A., vedenej na Okresnom súde Dunajská Streda pod sp. zn. 1T/102/2011, pre zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, 3 písm. a/ Tr. zák. na neverejnom zasadnutí 6. augusta 2013 v Bratislave o dovolaní obvineného proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave zo 14. marca 2013, sp. zn. 6To/9/2013, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného V.A. sa o d m i e t a.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Dunajská Streda z 11. júla 2012, sp. zn. 1T/102/2011 bol obvinený V.A. uznaný za vinného zo zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, 3 písm. a/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

v presne nezistenom období od 27. augusta 2008 do 2. septembra 2009 v Dunajskej Strede ako kupujúci nehnuteľnosti - rodinného domu pod súpisným číslom XXX vedenej na liste vlastníctva č. XXX v katastrálnom území S. O. na parcele č. 89/1 a záhrady o výmere 1335 m² na parcele č. 89/2, uviedol do omylu X. U. a jeho manželku S. U. ako predávajúcich uvedenej nehnuteľnosti tak, že 27. augusta 2008 predložil predávajúcim k podpísaniu Kúpnu zmluvu obsahujúcu kúpnu cenu v dohodnutej výške 3.100.000,- Sk (v prepočte 102.901,15 Eur), následne vymenil druhú stranu už podpísanej a zviazanej kúpnej zmluvy a založil do zmluvy náhradnú stranu s pozmenenou kúpnu cenou vo výške 2.100.000,- Sk (v prepočte 69.707,23 Eur), kúpnu zmluvu s takto pozmeneným obsahom predložil Správe katastra v Dunajskej Strede, kde bol uskutočnený prevod vlastníckeho práva k uvedenej nehnuteľnosti, pričom predávajúcim zaplatil len časť dohodnutej kúpnej ceny vo výške 2.000.000,- Sk (v prepočte 66.387,84 Eur), čím poškodeným spôsobil škodu vo výške 1.100.000,- Sk (v prepočte 36.513,31 Eur).

Za to bol odsúdený podľa § 221 ods. 3 Tr. zák. pri použití § 38 ods. 3 Tr. zák. a § 36 písm. j/ Tr. zák. na nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. bol pre výkon tohto trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na

výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. bol obvinený zaviazaný nahradiť škodu poškodenej S. U. vo výške 36.513,31 Eur.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie obvinený V.A., ktoré odôvodnil prostredníctvom svojej obhajkyne.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací, uznesením zo 14. marca 2013, sp. zn. 6To/9/2013 odvolanie obvineného V.A. podľa § 319 Tr. por. zamietol

Proti citovanému uzneseniu Krajského súdu v Trnave podal obvinený prostredníctvom obhajcu 9. mája 2013 dovolanie z dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 písm. c/, ktorý predpokladá porušenie práva na obhajobu zásadným spôsobom a v § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., ktorý predpokladá že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia.

V dovolaní po prevažnej citácii paragrafového znenia zákonných ustanovení uviedol nasledovné:

„Krajský súd v Trnave túto moju žiadosť prednesenú v rámci záverečnej reči resp. posledného slova neskôr obsahovo premietnutý do odvolania neakceptoval a zabezpečené dôkazy v zmysle zásad uvedených v § 2 ods. 10 Tr. por. nevyhodnotil a tak zásadným spôsobom zasiahol do môjho práva na obhajobu a znemožnil jej účinné presadenie v rámci meritórneho rozhodnutia vo veci. Takéto znemožnenie mojej obhajoby a tiež práva na spravodlivé rozhodnutie nastalo tým, že súdy odmietli akceptovať dôkazy jednoznačne vyznievajúce v môj prospech, bez zjavného dôvodu však odmietli akceptovať a vykonať mnou navrhované dôkazy a napriek ich reálnej potrebe a objektívnosti zvýraznili dôkazy, ktoré v celom súhrne dôkazov (najmä tých, ktoré by v prípade akceptovania návrhu na vykonanie ďalších dôkazov jednoznačne mohli potvrdiť moju obhajobu) nemôžu dávať základ pre uznanie viny. Ak súd stojí pred úlohou zhodnotiť vierohodnosť dvoch v podstatných bodoch diametrálne odlišných dôkazov, nemôže nerešpektovanie jedného z týchto dôkazov odôvodniť, len okolnosťami, ktoré svedčia o vierohodnosti druhého dôkazu. Ak teda súd v tomto konaní takto konal rozhodným spôsobom, znemožnil účinnosť mojej obhajoby o to viac, že neakceptovaním, a teda zamietnutím mnou navrhovaného dôkazu na zabezpečenie všetkých 7-mich exemplárov kúpnej zmluvy a ich podrobeniu príslušnej expertíze mi právo na obhajobu a tým spravodlivý proces a rozhodnutie odňal.

Som presvedčený, že obžalovaný resp. jeho obhajca musí mať vždy reálnu možnosť uplatniť právo na obhajobu a je len na ňom, či to využije. Ale, ak už toto svoje právo využije, súd by nemal hľadať dôvody na jeho neakceptovanie, ale práve naopak.

Som presvedčený, že pokiaľ súdy neakceptovali môj návrh z 13.06.2011 a z 11.07.2012 na doplnenie dokazovania, t.j. aby boli zabezpečené všetky exempláre vyhotovených kúpnych zmlúv /malo sa jednať o 7 exemplárov/ a tieto boli dané všetky na znalecké skúmanie, vyššie uvedené právo a zásady boli porušené.

Reálnosť tohto návrhu vyplýva najmä zo zistenia, že sporná kúpna zmluva bola vyhotovená v 7-mich exemplároch, pričom znalci Mgr. V. boli ku skúmaniu predložené len 3 exempláre týchto zmlúv. Znalec pritom nevedel uviesť presný dôvod týchto zmlúv, t.j. či jedna pochádzala zo Správy katastra a dve od poškodených, alebo naopak jedna od poškodených a dve od Správy katastra.

Je nepochybné, že ešte pred odovzdaním uvedených 3 exemplárov zmlúv na znalecké dokazovanie, s týmito mohli dôjsť do kontaktu aj iné osoby /vrátane poškodených/ než len odsúdený a teda sa nedá vylúčiť zásah do ich originality aj niekým iným než odsúdeným. Práve z tohto dôvodu mali súdy akceptovať môj návrh na zabezpečenie všetkých 7-ich exemplárov zmlúv /vrátane tej, ktorú som mal k dispozícii po podpise na matrike a po zrealizovaní vkladového konania ja a o ktorej celý čas tvrdím, že

do jej viazania nebolo zasahované/.

Akceptácia tohto návrhu má však reálny základ aj vo výpovediach zamestnankýň matriky, ktoré dokazovali, že podpisy poškodených boli overené na 7-ich exemplároch kúpnej zmluvy, ale tiež vo výpovedi svedkyne Z. E., ktorej bola na pojednávaní predložená kúpna zmluva zo strany odsúdeného a o ktorej sa vyjadrila, že viazanie na nej je správne. Keď jej však bola predložená kúpna zmluva zo strany poškodených konštatovala podozrenie z manipulácie so šnúrkou na zmluve.

Ak by obsahovo zhodné zmluvy v časti svojich exemplárov vykazovali zásahy do viazania a v časti svojich exemplárov by takéto zásahy nevykazovali, došlo by z hľadiska vierohodnosti tvrdení poškodených k zásadnému posunu v ich neprospech a k potvrdeniu mojej obhajoby tak ako v ich logických súvislostiach podrobne vyhodnocujem v odvolaní podaného proti rozsudku Okresného súdu v Dunajskej Strede sp. zn. 1T/102/2012 z 11.07.2012 a na obsah ktorého odvolania v celom rozsahu odkazujem.

Som toho názoru, že súdy moje práva na obhajobu do všetkých dôsledkov /tak ako som to vyššie rozviedol/ neakceptovali.“

Z uvedených dôvodov potom obvinený navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky

- 1/ podľa § 386 ods. 1 Tr. por. z dôvodov § 371 ods. 1 písm. c/, písm. i/ Tr. por. vyslovil rozsudkom, že uznesením Krajského súdu v Trnave zo 14. marca 2013, sp. zn. 6To/9/2013 a konaním, ktoré mu predchádzalo bol porušený zákon v môj neprospech,
- 2/ podľa § 386 ods. 2 Tr. por. napadnuté uznesenie zrušil,
- 3/ podľa § 388 ods. 1 Tr. por. prikázal Krajskému súdu v Trnave, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol,
- 4/ prepustil ho z výkonu trestu odňatia slobody.

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Dunajská Streda v podanom vyjadrení zo 14. júna 2013 navrhla dovolanie obvineného podľa § 392 ods. 1 Tr. por. zamietnuť, lebo rozhodnutia súdov považuje za správne a zákonné (č.l. 204).

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) zistil, že dovolanie bolo podané oprávnenou osobou uvedenou v § 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por., v zákonnej lehote podľa § 370 ods. 1 Tr. por., s obsahovými náležitosťami podľa § 374 ods. 1 Tr. por. a tiež s uvedením dôvodu dovolania podľa § 374 ods. 2 Tr. por. (týkajúceho sa ale len dovolacieho dôvodu uvedeného v ustanovení § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por.) po tom, ako využila svoje zákonné právo podať riadny opravný prostriedok, o ktorom bolo rozhodnuté (§ 372 ods. 1 Tr. por.) a tiež to, že obvineným uplatnený dovolací dôvod nie je splnený, a preto je potrebné dovolanie obvineného V.A. odmietnuť podľa § 381 písm. c/ Tr. por.

Dovolací súd skúmal len naplnenie dovolacieho dôvodu uvedeného v ustanovení § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por., t.j., že zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu napriek tomu, že dovolateľ uvádza vo svojom podaní aj ďalší dovolací dôvod uvedený v ustanovení § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. Platí totiž, že obsah uplatnených tvrdení v podanom dovolaní musí vecne zodpovedať použitému konkrétnemu dovolaciemu dôvodu, pretože pokiaľ tomu tak nie je a podané dovolanie len formálne poukazuje na určitý dovolací dôvod (čo v danom prípade platí pre druhý uplatnený dovolací dôvod, kde dovolateľ neuviedol žiadnu argumentáciu), ide o dovolanie, ktoré je v tejto časti nepreskúmateľné dovolacím súdom.

Obvinený dovolací dôvod preskúmateľný dovolacím súdom postavil na skutočnosti, že súdy neakceptovali jeho návrh na doplnenie dokazovania, a teda nezabezpečili všetky originály kúpnej zmluvy, t.j. 7 exemplárov kúpnej zmluvy.

Tak ako už niekoľkokrát Najvyšší súd Slovenskej republiky judikoval, právo na obhajobu treba chápať

ako vytvorenie podmienok pre plné uplatnenie procesných práv obvineného a jeho obhajcu a zákonný postup pri reakcii orgánov činných v trestnom konaní a súdu na uplatnenie každého obhajovacieho práva.

Toto právo obvineného spočíva tiež v navrhovaní dôkazov a zodpovedá mu povinnosť orgánov činných v trestnom konaní a súdu zaoberať sa každým dôkazným návrhom a najneskôr pred meritorným rozhodnutím tomuto návrhu buď vyhovieť alebo ho odmietnuť, resp. rozhodnúť, že sa ďalšie dôkazy vykonávať nebudú (k tomu pozri uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 2Tdo/45/2009 uverejnené v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. 7/2011).

Pokiaľ ide o nezabezpečenie všetkých originálov kúpnej zmluvy, z obsahu spisového materiálu vyplýva, že súd prvého stupňa tento návrh riadne zamietol na hlavnom pojednávaní konanom na Okresnom súde Dunajská Streda 11. júla 2012 (č.l. 164) a odvolací súd dostatočne a veľmi presvedčivo uviedol v odôvodnení svojho rozhodnutia argumenty pre takéto rozhodnutie súdu prvého stupňa (bližšie pozri uznesenie Krajského súdu v Trnave zo 14. marca 2013, sp. zn. 6To/9/2013, str. 4 - 5).

Keďže nesúhlas obvineného s rozsahom súdom vykonaného dokazovania a jeho hodnotením, čo obvinený namieta v rámci celého svojho dovolania, nemôže zakladať žiaden dovolací dôvod, musel dovolací súd po prejednaní veci na neverejnom zasadnutí dovolanie obvineného V.A. odmietnuť podľa § 382 písm. c/ Tr. por.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.